ชื่อเรื่อง ปัจจัยส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ศึกษาค้นคว้า เกษราภรณ์ จันทร์ยุ้ย, พัสตราภรณ์ คำโอด, วรวลัญช์ สุขสบาย

ที่ปรึกษา ดร.ปกรณ์ ประจันบาน

ประเภทสารนิพนธ์ ค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552

คำสำคัญ ความมีวินัยในตนเอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยและ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน (2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียน (3) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 528 คน ซึ่งได้มา จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X1), สัมพันธภาพภายในครอบครัว (X2), สภาพแวดล้อมทางบ้าน (X3), ความรับผิดชอบ (X4), ความอดทน (X5), ความฉลาดทางอารมณ์ (X6), พฤติกรรมก้าวร้าว (X7), พฤติกรรมการสอนของครู (X8), การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย (X9) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X10) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบวัดพฤติกรรมและสภาพความเป็นจริง จำนวน 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 12 ตอนๆ ละ 10 ข้อ ผลการวิจัยสรูปได้ดังนี้

- 1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตยมีคะแนนเฉลี่ยรายข้อสูงสุด ($\overline{X}=4.06$, S.D. = 0.58) รองลงมาได้แก่ ความ รับผิดชอบ ($\overline{X}=4.01$, S.D.=0.60) และพฤติกรรมก้าวร้าวมีคะแนนเฉลี่ย รายข้อต่ำสุด ($\overline{X}=2.28$, S.D. = 0.72)
- 2. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว มีค่าอยู่ระหว่าง 0.153 ถึง 0.729 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรพยากรณ์ ทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ยกเว้นพฤติกรรมก้าวร้าว (X7) ที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรจำนวน 6 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .749 มีค่าอำนาจ ในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 56.0 (R²= .560) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ .4074 ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน จำนวน 5 ตัว คือ การ อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X1), ความรับผิดชอบ (X4), ความอดทน (X5), พฤติกรรมการสอน ของครู (X8), และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X10), ยกเว้นพฤติกรรมก้าวร้าว (X7) ที่ส่งผลทางลบต่อ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนน มาตรฐาน ตามลำดับดังนี้

$$Y = .164(X1) + .199(X4) + .076(X5) - .223(X7) + .080(X8) + .263(X10) + 1.467$$

 $Z = .155(Z1) + .198(Z4) + .073(Z5) - .262(Z7) + .091(Z8) + .293(Z10)$

4. ผลการค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรจำนวน 6 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .747 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 55.8 (R²= .558) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการ พยากรณ์ .4068 ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน จำนวน 5 ตัว คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X10), ความรับผิดชอบ (X4), การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย (X1), พฤติกรรมการสอนของครู (X8), และความอดทน (X5), ยกเว้นพฤติกรรม ก้าวร้าว (X7) ที่ส่งผลทางลบต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับดังนี้

$$Y = .268(X10) - .203(X7) + .182(X4) + .141(X1) + .074(X8) + .076(X5) + 1.334$$

 $Z = .299(Z10) - .240(Z7) + .180(Z4) + .134(Z1) + .083(Z8) + .073(Z5)$

Title : THE FACTORS AFFECTING SELF-DISCIPLINE OF

MATHAYOMSUKSA 1 STUDENTS, PHITSANULOK PROVINCE

Author : Miss Kadsaraporn Junyui, Miss Phattraporn Khamod,

Miss Worawalan Suksabai

Advisor : Dr. Pakorn Prajanban

Type of Degree : Master of Education Degree in Educational Research and

Evaluation (M.Ed. in Educational Research and Evaluation),

Naresuan University, 2009

Key Word : Self-Discipline

Abstract

Finding the best factor affected on the self- discipline of Mathayomsuksa 1 students, Phitsanulok Province was the purpose of this research. There were the objectives as follows: (1) To study the factors and students' self-discipline. (2) To find the relationships between the factors and the students' self-discipline. (3) To find the best factor affected on students' self-discipline. The sample groups were 528 students who were studying in Mathayomsuksa 1, academic year 2008, Phitsanulok Province, obtained through the Stratified Random Sampling. The variables were used in this research including (1) the democratic rearing, (2) the relationships within a family, (3) the home environment, (4) the responsibility, (5) the tolerance, (6) the emotional quotient, (7) the aggressive behavior, (8) the teachers' teaching behavior, (9) the supportive discipline activities, and (10) the achievement motivation. Research tools were the basic information questionnaire, behavior test and real condition. There were 12 sections and 10 questions in each section. The results were summarized as follows:

- 1. The result of general information of the sample group found that the sample group which was getting the democratic rearing got the highest average point ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = 0.58), next variable was the responsibility ($\overline{X}$ = 4.01, S.D. =0.60). The lowest average point was the aggressive behavior ($\overline{X}$ = 2.28, S.D. = 0.72).
- 2. Relationships between the factors and the students' self-discipline found that the coefficient of multiple correlation during 10 forecasting variables by having the value

at 0.153 to 0.729. There was the statistical significance at 01 level. In addition, nine factors had positive affect with the students' self-discipline excepting the aggressive behavior (X7) because it had negative affect by having the statistical significance at .01 level.

3. Enter Multiple Regression Analysis found that six variables could forecast the students' self-discipline by having the statistical significance at .05 level. The coefficients of multiple correlations (R) were .749. These forecast had the forecasting power of 56.0 percent (R²=.560). The standard error of estimate was .4074. Five forecasts of the coefficient of Multiple Regression affected on the students' self-discipline were the democratic rearing (X1), the responsibility (X4), the tolerance (X5), the teacher's teaching behavior (X8), the achievement motivation (X10). One negative affect was the aggressive behavior (X7). They could create the forecasting equations in raw score and standard score were as follows:

$$Y = .164(X1) + .199(X4) + .076(X5) - .223(X7) + .080(X8) + .263(X10) + 1.467$$

 $Z = .155(Z1) + .198(Z4) + .073(Z5) - .262(Z7) + .091(Z8) + .293(Z10)$

4. The best factor affected on the students' self-discipline by using the Stepwise Multiple Regression Analysis found that six variables could forecast the students' self discipline by having the statistical significance at .05 level. The coefficients of multiple correlations (R) were .747. These forecasts had the forecasting power of 55.8 percent (R²=.558). The standard error of estimate was .4068. The best variables which had the positive affect were the achievement motivation (X10), the responsibility (X4), the democratic rearing (X1), the teacher's teaching behavior (X8), and the tolerance (X5). One negative affect was the aggressive behavior (X7). According to the research result, they could create the forecasting equations in raw score and standard score were as follows:

$$Y = .268(X10) - .203(X7) + .182(X4) + .141(X1) + .074(X8) + .076(X5) + 1.334$$

 $Z = .299(Z10) - .240(Z7) + .180(Z4) + .134(Z1) + .083(Z8) + .073(Z5)$